

Tóm tắt sự nghiệp văn học của nhà văn Nguyễn Tuân

Author : Bai giai

Đề bài: Tóm tắt sự nghiệp văn học của nhà văn Nguyễn Tuân

Bài làm

Nguyễn Tuân sinh năm 1910 mất năm 1987, quê tại Hà Nội. Ông sinh ra trong một gia đình nhà Nho khi Hán Học đã tàn. Nguyễn Tuân cầm bút từ đầu những năm 1938 và sở trường chính của ông là bút ký và tùy bút. Các tác phẩm của ông luôn thể hiện rõ phong cách độc đáo kết hợp cùng vốn hiểu biết phong phú về ngôn ngữ. Năm 1996, ông đã được nhà nước Việt Nam truy tặng giải thưởng Hồ Chí Minh về văn học nghệ thuật.

Ông là người rất trân trọng, đam mê với những giá trị văn hóa cổ truyền của dân tộc. Những tác phẩm văn chương của Nguyễn Du, Tản Đà... ông đều đắm chìm ngâm cứu bởi lối dùng từ cuốn hút của các nhà thơ đã sử dụng. Đối với Nguyễn Tuân, ông suy nghĩ rằng viết văn trước hết để khẳng định cá tính độc đáo của mình, tứ gán cho mình một chứng bệnh gọi là ‘ chủ nghĩ xe dịch’. Ông dùng văn thơ thể thỏa sức sáng tạo, thả tâm hồn tự do trong con người ông.

Tuy nhiên, sự nghiệp văn chương của ông mãi đến năm 1938 mới gặt hái được những thành công ban đầu. Tên tuổi của ông được gắn liền với các tác phẩm “ Một chuyến đi, Vang bóng một thời....”.

Là con người luôn yêu nước nặng tình quê, vì thế không có gì lấy làm lạ khi các tác phẩm của ông luôn thấp thoáng tư tưởng yêu nước, tấm lòng tha thiết của tác giả đối với cảnh sắc thiên nhiên của đất nước trong “ Một chuyến đi”. Ông còn yêu mê những phong tục, tập quán đẹp đẽ của dân tộc. Tất cả những tinh tú đó đã được tác giả gửi gắm vào tập “ Vang bóng một thời”. Đặc biệt, độc giả sẽ không thể nào quên hình ảnh nhân vật “ Huấn Cao” trong “ chữ người tử tù” khi nói tới những con người thuộc lớp Nhà Nho tài hoa bất đắc chí, tuy đã thua cuộc nhưng không chịu khuất phục trước xã hội thực dân.

Bên cạnh đó, Nguyễn Tuân còn muốn đa dạng ngòi bút, phong cách sáng tác của mình tới những mặt trái của xã hội. Ông viết nên tác phẩm “ chiếc lư đồng mắt cua” để phản ánh những cuộc chơi đen đỏ, rối ren của con người sống trong chế độ thực dân. Họ đam mê vào đời sống trụy lạc, dơ bẩn thay vì giữ vững lối sống thanh tao, lành mạnh giống như bản chất vốn có của họ.

Từ sau cách mạng tháng tám, cũng như tinh thần chung với các nhà văn khác như Nam Cao, Ngô Tất Tố, Nguyễn Tuân mang ngòi bút của mình phục vụ cuộc kháng chiến dân tộc. Ông vẫn luôn giữ vững tinh thần và phong cách viết văn của mình để mang tới cho đời những tác phẩm đả kích về mặt tinh thần. Nhiều tập tùy bút ra đời, tiếp nối sở trường của ông về thể loại ấy: Đường vui (1949), Tùy bút kháng chiến (1955), Sông Đà (1960), Hà Nội ta đánh Mỹ

giỏi (1972)...

Là nhà văn luôn cố gắng hướng tới “ chủ nghĩa xê dịch”, ông là nhà văn của những tác phẩm phóng khoáng, mạnh mẽ, tự do không có sự ràng buộc về mặt nội dung sáng tạo. Văn của ông luôn khiến cho người đọc có ấn tượng mạnh mẽ, giành thời gian để ngâm cứu nội dung sao cho thật kỹ lưỡng. Vì lẽ đó, những tác phẩm của Nguyễn Tuân sẽ mãi giữ những vị trí quan trọng trong nền văn học Việt Nam.

Nguồn: Tài liệu văn